

ספר זוהר השואה

דרשה מהאדמו"ר מהאלמין במירון

אור הזוהר 567 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

חלק ה

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

תורה כמה דאת אמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו (משלי ד ב).

מלחמה לה' בעמלק מדר דר

בספר דברי תורה פרשת בשלח, וז"ל: ואפ"ל עוד בדרך אחר קצת בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ו) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספ"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'.

כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים

לא עת לחשות!

לא עת לחשות! ונקרא בקול גדול, אחינו כל בית ישראל, האהובים והנעימים, די בכל אתר ואתר, חזקו ויאמץ לבבכם לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו, הטו אזנכם לדבר ה' היוצא מהר חורב ומכריז ואומר: (בראשית פרק כו כב) "הקל קול יעקב ויהידיים ידי עשו", ובמדרש (רבה בראשית פרשה סה פסקה כא), דבר אחר, הקול קול יעקב הא קולו משתק את העליונים ואת התחתונים, ובפסיקתא (דרב כהנא - פסקא טו אות ה) ... א"ר יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת "אוי לכם הבריות מעלבונה של תורה" א"ר אבא בר כהנא לא עמדו פילוסופים באומות העולם כבלעם בן בעור וכאבנימוס הגרדי, נכנסו אומות העולם אצל אבנימוס הגרדי, אמרו לו יכולין אנו להזדווג לאומה הזאת, אמר להם לכו וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהם, אם מצאתם שם תינוקות מצפצפים בקולם, אין אתם יכולין להיזדווג להם, ואם לאו אתם יכולין להזדווג להם, שכך הבטיחן אביהן ואמר להן, "הקול קול יעקב" (בראשית כו כב) כל זמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות אין הידיים ידי עשו, וכל זמן שאין קולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות הידיים ידי עשו, שמואל אמר וצבא תנתן על התמיד בפשע (דניאל ח יג) בפשעה של תורה כל זמן שישאל משליכין דברי תורה בארץ, מלכות הרשעה הזאת גוזרת ומצלחת ומה טעמה ותשלך אמת ארצה וגו' (שם), ואין אמת אלא דברי תורה, כמה דאת אמר "אמת קנה ואל תמכור" (משלי כג כג) א"ר יודה בר פזי זנח ישראל טוב אויב ירדפו (הושע ח ג) ואין טוב אלא דברי

וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב
ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

הדברי חיים: דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשייהו רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד".

רוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי חכם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל

דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שחר טוב) (תנחומא משפטים ט) על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן יצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר

חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יבינו לון באתרין סגיאיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בניס המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוחה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דיניין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש,

והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן יצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושולם נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [והיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחזי המלך שאתזו בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו

הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיין כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לעניינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל. ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי' הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון ת"ח וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.

ובספר דברי תורה פרשת נח, וז"ל: ובזוהר הק' פרשת פנחס (דף רט"ז ע"ב) איתא דמשה רבינו ע"ה היה עתיד לקבל את התורה בדור המבול, אלא בגין דהוה רשיעיא הה"ד בשגם הוא בשר, בשגם זה משה עכ"ד הזוה"ק. חזינן ג"כ דמשה היתה לו שייכות לנח, דבאמת הי' צריך להיות בדורו ולקבל עבורם את התורה, ורק שהיו רשעים ע"כ לא קיבל אז את התורה.

ובאמת מובא הרבה בספרים הקדושים החילוק בעבודת נח לעבודת משה רבינו, וזה לשון ספה"ק קדושת לוי (בתחילת הפרשה):

"אלה תולדות נח, דהנה יש שני מיני צדיקים שעובדים את הבורא, צדיק אחד יש שעובד הבורא ברוך הוא בהתלהבות גדול והוא לעצמו ואינו מקרב הרשעים להיותם גם כן מעובדי הבורא, כמו אברהם אבינו שהיה מגייר גרים. ואיתא בכתבי הארזי"ל שעל זה נענש נח על שלא היה מוכיח הרשעים שבדורו והוצרך לגלגל במשה ומשה היה מתקן שהיה מוכיח תמיד כל ישראל. וזהו הפירוש שאמרו חז"ל טוב לשמים

רבי, אתם מביישים אותי

ומביא שם עוד בשם זקינו הרה"ק ר' יהושע אשר מפאריסאוו זי"ע שסיפר מעשה שהיה אצל הרבי מלובלין זי"ע, שבא לפניו איש אחד ואמר לו הרבה מוסר ותוכחה עד שביישו בדבריו, ולא הי' יכול האיש להתאפק ואמר להרבי בזה הלשון: רבי, אתם מביישים אותי, והשיב לו הרבי מלובלין: אם כן צריך אני לפייס אותך, כי חשבתי שאפעול אצלך בדבר שתחזור למוטב, ועכשיו אני רואה שלא פעלתי כלום, א"כ הייתי מבייש אותך בחנם, עכ"ל.

יש צדיק... לעצמו ולא לאחרים, ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומוכיחים ומחרפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממך אתקוטט

וכבר הארכנו בזה במאמרים להושענא רבה (בפסקא הושענא דביר המוצנע), והבאנו שם מספה"ק אור האמת (שהוא מכי"ק של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע אשר רשם לעצמו מה ששמע מפי רבו המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, כמובא שם בהקדמה), שכתב בדף ע"ב וז"ל בקיצור עה"כ עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בו, והקשה הלא עוזבי תורה הם רשעים והשומרים הם צדיקים והול"ל רשעים יהללו רשע וצדיקים וכו'. ועוד רישא דקרא אמר לשון יחיד וסיפא דקרא אמר לשון רבים יתגרו בו, הול"ל בתרווייהו לשון אחיד.

ותירץ שיש תרי גווני צדיקים, יש צדיק שהוא עוסק בתורה וגמילות חסדים ומקיים כל התורה, אך הוא צדיק לעצמו ולא לאחרים, ואע"פ שהיא מצוה ממצות התורה שנאמר הוכח תוכיח, עכ"ז מגודל רכות טבעו ומזוגו הטוב אינו יכול לומר לא עשית כהוגן. ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומוכיחים ומחרפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ"ש בתקוממך אתקוטט.

וטוב לברכיות, כי זה הצדיק שעובד ה' ומקרב את הרשעים ג"כ להיות עבדי ה' נקרא טוב לשמים משום שהוא עובד הבורא ב"ה, וטוב לבריות ג"כ בשביל שהוא מקרב הבריות לעבוד ה', אבל נח לא היה מקרב הבריות לעבוד ה' כנ"ל, וידוע מה שאמרו חז"ל כל המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו, כמו שכתוב אצל אברהם אבינו ואת הנפש אשר עשו בחרן. נמצא לפי זה דאברהם אבינו שהיה מגייר גרים הרבה לכך לא נאמר אצל אברהם אלה תולדות כמו שנאמר אצל נח, משום שלא היה לו תולדות רק מה שאמר הכתוב ויולד נח שלשה בנים את שם וכו' ולא יותר כנ"ל. והטעם את האלקים הלהלך נח, ר"ל רק את האלקים היה מתהלך נח, נח לבדו היה עובד הבורא ב"ה אבל לא היה מתהלך עם הבריות לקרבם להיות מעובדי הבורא ברוך הוא, לכן נאמר שוב ויולד נח רק שלשה בנים את שם וכו' ושייך שפיר אלה תולדות נח", עכ"ל הקדושת לוי הנוגעים לענייננו. (עיי"ש עוד באריכות).

ואחז"ל (שבת נ"ה ע"ב) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם וכו'.

יכול לבייש אותנו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה שיחזירו למוטב

ומענין התוכחה מובא בספר קרני ראם (חלק כליל תפארת שבסוף הספר) בשם היהודי הקדוש זי"ע מפרשיסחא, שפירש הפסוק בפרשתינו (ט', ו) שופך דם האדם, היינו מי שרוצה לפעול ע"י מוסר ותוכחה שיחזור למוטב ושיעמידו שיהיה אדם, וזהו "באדם", אז "דמו ישפך", יכול לבייש אותנו בדברי תוכחה, כיון שיהיה לו טובה שיחזירו למוטב, אבל באם שלא יפעול בדבריו להחזירו למוטב, אז אין לבייש אותו בתוכחה ואין לשפוך דמו, עכדה"ק.

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לקבע שיעור קבוע בספר הזהר, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

הגה"צ חברי בית דין צדק העדה החרדית, ועוד: הגאב"ד רבי משה אריה פריינד, רבי ישראל משה דושינסקיא, רבי ישראל יעקב פישר, רבי בנימין ראבינאוויטש, רבי מאיר בראנדסדארפער, רבי משה הלפרשטאם, רבי יחיאל פישל אייזנבאך, רבי דניאל פריש, זיעוכי"א - ולהבדיל בין חיים לחיים הגה"צ: הגאב"ד רבי יצחק טובייה ווייס גאב"ד ירושלים, רבי משה שטרנבוך, ראב"ד, רבי אברהם יצחק אולמן, הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער, רבי יוסף ליברמן, רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ועוד, (אור הזוהר).